

Na slovíčko s diakonom

Aké bolo Vaše detstvo a dospelosť?

Mám troch súrodencov. Staršieho a mladšieho brata (medzi nami sú dvojročné rozdiely) a malú sestru. S bratmi sme sa veľa hrali, stavali lego a zažívali dobrodružstvá. Cez prázdniny sme s kamarátmi stavali bunkre, nakrúcali filmy, hrávali futbal a hokej.

Odmalička som navštevoval eRko stretká a neskôr som sa stal animátorom. Zo začiatku sme pripravovali stretká traja chalani a postupne sa pridali aj môj starší brat, baby a ďalší chalani. Vytvorili sme partiu a začali sme robiť tábory. Potom som prebral koledovanie.

Aké sú Vaše záľuby?

Rád chodím na túry do neznámych miest, kde občas zabľúdím a nakoniec skončím na inom mieste ako plánujem. :) Z kníh si rád prečítam fantasy, detektívky, aj niečo filozofickejšie. V poslednom čase ma chytila astronómia a astrofyzika. Mám aj svoj teleskop.

Čo si vážite na svojich rodičoch, čo si od nich odnášate?

Určite ako prvé, živú vieru. Odmalička nás viedli k Bohu a vychovávali nás v duchu kresťanskej viery. Učili nás súdržnosti a úcte voči sebe navzájom. Ocko chodil na týždňovky (alebo aj na dlhšie) a vždy sme sa naňho tešili, keď prišiel. Pamätám si, ako sme sa spolu celá rodina modlievali. Ocko nám večer hrával na gitare, spieval a spolu s mamkou nás brávali na výlety. Páči sa mi ich jednoduchosť a rodinný život, ktorý pre nás vytvorili. Nie vždy sme si mohli dovoliť, čo sme chceli, napr. nové lego. (smiech) To ma naučilo skromnosti a vedieť si vážiť veci, ktoré mám.

Vyššie som už hovoril, že mám aj malú sestričku, štvorročnú, ktorá sa narodila, keď som sa vrátil po prvom roku v seminári. Vždy som chcel malú sestru a to sa mi splnilo. Je pekné vidieť rodičov, ktorí majú radosť zo života. Vrátili sa do času, keď sme boli malí. Rovnako sa tešia aj bratia. Hráme naháňačky, staviame lego, pozeráme spolu rozprávky: Na vlásku, Ladové kráľovstvo, Batman. Rodičia ju trochu rozmaznávajú, ale my sa ju snažíme držať tak vojensky, (to vyrovnávame tvrdou vojenskou výchovou). (smiech)

Kedy ste pocítli volanie do kňazstva?

Tým, že som od malička ministroval, nebolo mi cudzie miesto pri oltári. Najintenzívnejšie to bolo vo štvrtom ročníku na gymnáziu. Mali sme tam dobrého kňaza a on ma povzbudzoval. Ešte som to nesilil. Išiel som študovať ekonómiu do Banskej Bystrice. Po prvom semestri som cítil, že to nie je miesto, kde mám byť. Chodieval som na adorácie do katedrály. Tam som si uvedomoval, že Boh ma volá inde. Ale iné je uvedomiť si a iné rozhodnúť sa. Definitívne rozhodnutie prišlo na eRkárskej duchovnej obnove. Hovorili tam, ako má dnes človek strach robiť rozhodnutia na celý život a zobrať za ne zodpovednosť. Bojí sa, čo všetko stratí, čo všetko musí zanechať, pričom rozhodnutie sa pre Boha nie je strata, ale zisk. Toto bol presne môj prípad. Bol som tam na sv. spovedi a kňaz mi dal citát zo Sv. písma o povolání Matúša (Mt 9,9-13). A tak som sa rozhodol, že vstúpim do seminára.

Ako reagovala rodina a priatelia, keď ste im povedali, že idete do seminára?

Rodičom som to povedal hneď. Oni by ma najradšej už na druhý deň poslali do seminára. (smiech) Viacerým ľuďom som to hovoril, ale priznám sa, že neboli prekvapení. Tešili sa :)

Máte obľúbeného svätého?

Fascinuje ma sv. Filip Neri. Jeho radosť, veselosť a dôvera Bohu, napriek tomu, že prežíval aj ťažšie chvíle. Hovoril „*Budte veselí, ale nehrešte.*“ Život s Bohom nie je vždy jednoduchý a má aj svoje výzvy. Práve radosť a dôvera Bohu sú dobrým receptom na ich zvládnutie. Taktiež sa mi páči sv. Don Bosco, ktorý sa staral o chudobných a opustených chlapcov. Veľa od nich vyžadoval, ale vedel sa s nimi aj zahrať, vedel sa k nim priblížiť.

Čo by ste odkázali čitateľom?

Nebáť sa rozhodovať. Človek sa bojí rozhodnutia a zodpovednosti. Naozaj nemať strach, keď nás Boh volá. To nemusí byť len do kňazstva, môže to byť do manželstva i do iných výziev v živote. Dôverovať Bohu a ísť do toho. Boh sa pozerá inak ako my. On vidí konečný cieľ, kam všetko smeruje. My vidíme skôr tie čiastočné. Preto nebáť sa rozhodnúť, aj keď je to ťažšie.

Filip Gulai pochádza z Novej Bane. Narodil sa 12. septembra 1992. Študoval na Katolíckom gymnáziu Štefana Moysesu v Banskej Bystrici. Rok študoval ekonómiu na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. Teraz je po 5. ročníku v seminári a momentálne nás teší jeho prítomnosť na diakonskej praxi v našej farnosti.

za rozhovor ďakuje Mária